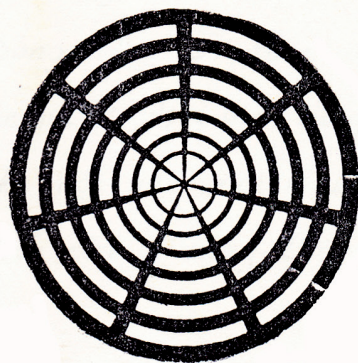

SUBUD

BÀI NÓI CHUYỆN THỨ
13 CỦA BAPAK TẠI ĐẠI
HỘI NGHỊ SUBUD QUỐC
TẾ, HỌP TẠI CILANDAK
ĐÊM 24 THÁNG 8 NĂM
1971

B. MARDI.NING.SIH
NGUYỄN VĂN CỬ dịch

XUÂN
1975

NỘI SAN CỦA HỘI SUBUD
DÀNH RIÊNG CHO HỘI VIÊN

Hội Đồng Quản Trị và
Hội Đồng Phụ Tá thân ái
kính chúc quý vị Hội viên cùng
bảo quyền một năm mới nhiều
Ân Huệ và Phước Lành của Thiêng-Liêng
Toàn - Năng.

SUBUD

1975

XUÂN ẤT-MÃO

BÀI NÓI CHUYỆN THỨ 13 của BAPAK

Tại Đệ Tứ Đại Hội-Nghị Subud
Quốc Tế, họp tại CILANDAK,
đêm 24 tháng 8 năm 1971.

B. MARDI-NING-SIH
Nguyễn-văn-Cừ dịch

SỰ SỐNG HÀNG NGÀY VÀ SỰ HÒA THUẬN

Đêm nay Bapak sẽ giải thích về trạng thái của Quý vị khi Quý vị theo Latihan Kejiwaan. Bapak mong rằng Quý vị sẽ nghe bằng một cách yên tĩnh và bình tĩnh. Quý vị đừng suy nghĩ mà chỉ tiếp nhận thôi. Đôi khi Quý vị có thể tiếp nhận được ngay cả trước khi những câu nói đã được dịch sang Anh ngữ.

Thưa Quý vị, Bapak đã nhận xét thấy sự tiến bộ của Quý vị trong khi tiếp nhận Latihan Kejiwaan. Bapak cảm thấy sự tiếp nhận của Quý vị bây giờ rõ ràng, sáng sủa hơn và tốt đẹp hơn ở Hội Nghị Quốc Tế trước (Đông Kinh năm 1967). Tuy nhiên, Quý vị đừng cảm thấy hãnh diện và thỏa mãn về

sự miêu tả đó bởi vì Latihan Quý vị tiếp nhận được hãy còn là một sự thanh lọc.

Quyền năng của Thiêng Liêng đã bao bọc Quý vị cả phần bên trong và phần bên ngoài là như thế đó nên Bất cứ cái gì làm bề tắc nội cảm thì có thể bị loại ra khỏi mỗi Quý vị. Nhưng Quý vị không nên cho rằng quá trình thanh lọc sẽ kết thúc một cách nhanh chóng, vì mặc dầu có thể là Quý vị có ít lỗi lầm nhưng Quý vị vẫn cứ tiếp tục làm những điều lầm lỗi chừng nào Quý vị hãy còn sống ở thế gian.

Rõ ràng là con người không thoát khỏi sự lỗi lầm trong khi sống ở thế gian. Chỉ có Thiêng Liêng là hoàn toàn, không khuyết điểm.

Như thế ở trong nội cảm, Quý vị đừng vội vàng cho là nội ngã đã trở nên tinh sạch và thanh khiết và rồi Quý vị ước mong là Thiêng Liêng sẽ tức khắc ban cho Quý vị một vài ân huệ về đời sống Quý vị. Tốt hơn hết là Quý vị hãy để ngay lập tức sang một bên những cảm xúc như thế, và Quý vị hãy tiếp tục quy thuận vào Thiêng Liêng Duy Nhất với sự kiên tâm, tin cậy và chân thành.

Sau khi tiếp nhận sự thanh lọc, Quý vị sẽ có thể nhận ra những kết quả ở trong hạnh kiểm đã được cải thiện của Quý vị. Nếu sự thanh lọc tiến đi một cách thích đáng và Quý vị không làm cản trở sự thanh lọc ở dưới ảnh hưởng của nafsú bằng cách đổi chiều đi đến phần thuộc về thế gian và phần vật chất, thì Quý vị sẽ có thể thật sự cảm nhận thấy những bằng chứng hiển nhiên về kết quả của sự thanh lọc trong cách cư xử hàng ngày của Quý vị. Tỉ dụ, nếu những gì Quý vị làm mà nó giảm bớt sự tự do và sự an bình của người khác, nếu Quý vị chê trách người khác hay Quý vị hãy còn cảm thấy sự ghen ghét thì đó là những điều không phải là sanh ra do từ phương pháp đang được thanh lọc đã thực hiện đúng theo ý muốn của Thiêng Liêng. Những điều này là do con người Quý vị hãy còn bị ảnh hưởng của nafsú nó muốn được coi là lẽ phải. Trong khi Quý vị hãy còn đang tiếp nhận sự thanh lọc, Quý vị ở dưới sự quay mòng của nafsú nó muốn được coi là tài giỏi hơn và tinh khiết hơn những người khác.

Như thế nếu Quý vị không bị ảnh hưởng bởi nafsú trong

thời kỳ thanh lọc, thì sau đó Quý vị sẽ hành động và xử sự bằng một cách êm ái, thích hợp, Quý vị sẽ cảm thấy sự cảm mến đối với những đồng bào và Quý vị sẽ dễ sự sùng bái Thiêng Liêng của Quý vị lên trước những ảnh hưởng thuộc về thế gian mặc dầu những ảnh hưởng này là cần thiết để bảo đảm kế sinh nhai của Quý vị khiến quý vị có thể vui hưởng một đời sống yên tĩnh và hạnh phúc. Nhưng nếu Quý vị hãy còn có những cảm xúc ghen ghét, hiếu thắng, Quý vị sẽ không thể đạt được tới sự hạnh phúc và sự an bình.

Thưa Quý vị, Bapak thường nói với Quý vị là có bốn bậc hay bốn giai đoạn là : Zat, Sifat, Asma, Af'al.

Zat nghĩa là ý định, là mục đích đã nắm sẵn rồi hay là ý muốn của Thiêng Liêng. Khi Zat đã ban xuống cho Quý vị thì nó trở thành ý tưởng của Quý vị, sự ước muốn của Quý vị, ý chí của Quý vị.

Sifat nghĩa là điều kiện hay hoàn cảnh. Quý vị có thể có một sự ước muốn nhưng ước muốn đó sẽ không thực hiện được nếu không có mục đích, nếu không có điều kiện hay điều kiện không thuận lợi. Sifat cũng chưa đủ. Quý vị cần một cái gì hơn nữa, tức là asma.

Asma nghĩa là việc làm hoặc tốt hoặc xấu, là công việc, là hành động. Như thế, dù rằng Quý vị có thể có một ý tưởng, một sự ước muốn cũng như là có một tiêu đích và những điều kiện thuận lợi nhưng chắc chắn là Quý vị sẽ không thể tạo ra được những kết quả nếu Quý vị không đem ra hành động.

Rồi đến af'al, nghĩa là sự thật hiển nhiên, kết quả do sự hòa hợp về ước muốn của Quý vị, những điều kiện để làm trọn vẹn sự hòa hợp đó và những việc làm của Quý vị. Af'al là sản phẩm hay kết quả. Quý vị có thể trông thấy và cảm nhận thấy do af'al — do bởi sự thật hiển nhiên ở trong kết quả về hành động của Quý vị — dù điều ước muốn của Quý vị có thật sự đạt tới một điều gì tốt hay không.

Đây là một loại địa bàn. Như thế Quý vị không cần phải trầm tư suy nghĩ và tự hỏi : « Tình trạng tôi ra sao, tôi đã đạt đến một trình độ cao chưa ? ». Quý vị có thể tự biết mình do hạnh kiểm hàng ngày của Quý vị vì những hành động của

Quý vị biểu lộ trạng thái về nội dung Quý vị. Điều này dung theo với những gì mà người ta đã nói về ý muốn của Thiêng Liêng. Thiêng Liêng muốn là con người sẽ luôn luôn sống hòa thuận ở thế gian này. Cũng giống như Quý vị, tỉ dụ như Quý vị nuôi gà thì Quý vị cũng muốn chúng được yên ổn chứ không gây gổ, đánh nhau. Như thế, Thiêng Liêng Toàn Năng ước mong tất cả mọi người phải sống hòa thuận trên thế gian. Khi có sự hòa thuận giữa người này với người kia, giữa Quốc gia này với Quốc gia kia thì chắc chắn sẽ đạt đến sự thái bình ở trên thế giới và đời sống thế gian của Quý vị sẽ được yên ổn và thịnh vượng.

Nói theo phương diện xã hội, thì một Quốc gia sẽ vui hưởng sự thái bình và sự hạnh phúc nếu người dân sống hòa thuận với nhau — nếu không có sự ác cảm, sự căm hờn gây ra giữa họ. Sự ác cảm, sự căm hờn là nguyên nhân tại sao đời sống Quý vị bị thiếu sự thái bình, an ninh và hạnh phúc. Nhưng Quý vị đừng vội vàng chê trách thái độ của kẻ thù địch của Quý vị. Quý vị sẽ không có kẻ thù địch nếu trong chính Quý vị không có cảm xúc oán ghét, thù nghịch.

Nói tóm lại, mang cảm xúc thù nghịch ở trong tâm Quý vị là tạo nên một kẻ thù địch, như thế không một ai trong Quý vị nên chứa cảm xúc này.

Như Bapak đã nói, chính Quý vị có lỗi khi Quý vị bị người khác chỉ trích. Những gì gây ra sự chỉ trích? Sự chỉ trích phát sanh ra như một thứ phản ảnh do từ những tư tưởng của Quý vị.

Như thế, Bapak luôn luôn mong ước có sự hòa thuận trong Quý vị. Quý vị sẽ tìm ra và cảm nhận thấy kết quả của Latihan Kejiwaan mỗi ngày ở trong trạng thái và hạnh kiểm của Quý vị.

Đây chỉ như là một thí dụ, Bapak không ngờ rằng Hội Nghị Subud Thế Giới lại được như thế này, Hội Nghị được khắp nơi biết và lôi cuốn rất nhiều người đến Subud. Bapak không hình dung ra điều này một chút nào cả, nhưng, thật ra Bapak muốn khai mạc Hội Nghị Subud ở đây chỉ để nuôi dưỡng sự hòa thuận trong Quý vị. Và bây giờ sự mong ước của Bapak đã thành hình dù là nó chưa được thể hiện hoàn toàn. Vì sự

bất hòa hãy còn có ở trong một số Quý vị. Bapak mong ước Quý vị sẽ nhớ là Latihan Kejiwaan mà chúng ta đã tiếp nhận được, quả đúng là sự hướng dẫn và diu dắt do từ Đấng Thiêng Liêng Duy Nhất. Thường thì người ta tìm kiếm điều này hàng bao nhiêu năm, ngay cả đến khi chết mà không có kết quả, mà không tìm ra được điều đó. Và điều đó đã được ban ra cho tất cả Quý vị.

Như thế Quý vị đã tiếp nhận được do từ Thiêng Liêng một sự phước lành cực kỳ tinh khiết và cao quý, và nếu Quý vị vẫn hãy còn không thể đem ra thực hành thì Quý vị phạm tội đối với chính bản ngã Quý vị.

Bapak sẽ giải thích về sự cấu tạo jiwa của Quý vị vì Quý vị cần biết điều này, ít nhất là Quý vị phải biết một đôi chút.

Thưa Quý vị, liên quan với những tình trạng hiện nay trong bản ngã quý vị, Bapak thường nói là người ta không thể trốn thoát khỏi sức mạnh vật chất. Tại sao lại không trốn thoát được? Bởi vì trong khi ở thế gian này, con người đã được tạo thành do tổng hợp tứ nguyên là đất, nước, không khí và lửa. Tứ nguyên này là vật chất. Như thế người ta không thể sống ở thế gian này mà không có vật chất. Ngay dù rằng con người quả thật là hiện hữu và có những nguyên tố vật chất ở bên trong họ, nhưng nếu họ thiếu sự liên kết với vật chất ở thế gian, họ sẽ không phải là con người. Có ai biết họ sẽ là gì không? Chính Quý vị có thể thấy là nếu con người và vật chất rời nhau ra, con người sẽ không có kiến thức về nhà cửa, quần áo ngay cả là tiền nữa. Chúng ta có thể gọi họ là con người không? Chắc chắn là không.

Người ta hiểu biết về vật chất trong đời sống thế gian của mình để có thể xây nhà cửa để trú ẩn khỏi sức nóng của mặt trời và sự giá lạnh về ban đêm và lũ lụt, như thế có lẽ mình không bị muỗi hành hạ. Và có cả những đồ vật chất khác nữa — như xe hơi, phi cơ v.v.. Nói tóm lại, mọi thứ ở thế giới này là vật chất.

Rõ ràng là Quý vị không thể loại bỏ vật chất trong đời sống Quý vị và quả thật Quý vị rất cần vật chất. Hơn thế nữa vì những yếu tố vật chất và sức mạnh vật chất liên kết với

Quý vị — và thật ra chúng ta là một phần thiên bẩm của Quý vị — thêm vào đó nếu Thiên Liêng không ra sắc lệnh phải có sức mạnh vật chất ở bên trong Quý vị, thì Quý vị không thể biết hay suy nghĩ hoặc chú ý tới các thứ vật chất.

Như thế, rõ ràng là vật chất hiện hữu ở bên trong Quý vị cũng như ở bên ngoài Quý vị. Sức mạnh vật chất trong Quý vị đã thể hiện trong nafsu gọi là amarah — ý chí hay ước muốn. Vì lẽ đó Quý vị không thể trừ bỏ amarah trong lúc sinh thời của Quý vị. Không có một ý chí mạnh, không có một sự ước muốn, Quý vị không thể mua quần áo được hay là ngay cả may quần áo cũng vậy.

Mọi sự Quý vị làm trên thế gian là do ý chí hay do sự ước muốn. Chỉ vì lẽ đó mà Quý vị có thể biết rõ về sự phải, sự quấy. Mặc dầu cả hai sự phải và sự quấy là do cùng một ý chí, chúng là một nafsu, nafsu của sự chân thật nghĩa là nafsu mà tiên tri Abraham đã mang như là một biểu trưng của Ngài.

Vì thế máu đỏ đã kết hợp với bản thể của tiên tri Abraham. Đỏ nghĩa là máu và máu là nafsu, là Ý chí mạnh hay sự ước muốn mà tiên tri Abraham đã mang do Ý muốn của Thiên Liêng. Quả thật, mọi sự phải quyết định làm và theo đuổi với một quyết định mạnh — tỉ dụ như sự thành lập nhà Ngân hàng. Khi Quý vị thành lập ngân hàng, một số người hỏi: « Vì ngân hàng sẽ sinh tiền lời và có ích lợi và vì tiền lời là bất hợp pháp (theo giới luật của người Hồi Giáo thì điều này có trái với sự sùng bái Thiên Liêng của chúng ta không? »

Khi Quý vị làm một điều gì trong đường lối sai quấy, lẽ tất nhiên là cấm không được làm. Ngoài sự thành lập một ngân hàng — ngay dù là ngân hàng chưa được thành lập — nếu Quý vị làm một điều gì sai quấy chắc chắn là Thiên Liêng không muốn và không cho phép làm điều đó.

Vì lẽ đó, dù rằng Quý vị bị động lực của nafsu thúc đẩy thì đây là một nafsu tốt, một nafsu tìm kiếm một điều gì đúng, phải. Rõ ràng là sức mạnh vật chất cần thiết cho đời sống thế gian của Quý vị. Quý vị đừng gạt bỏ nafsu đó sang bên vì Quý vị không thể nào có một đời sống tốt đẹp ở thế gian này mà lại không có nafsu đó, Quý vị sẽ không bao giờ mặc quần áo hay có lẽ chỉ mặc vón vện có một bộ y phục cho

tới khi Quý vị chết — một bộ y phục màu vàng, luôn luôn vàng hay chỉ vốn vẹn có một màu đen hay một bộ màu trắng cho suốt đời Quý vị.

Quý vị không thể sống không có thực phẩm vì thực phẩm nuôi dưỡng thịt, máu, xương, tủy để làm cho Quý vị khỏe mạnh và cường tráng. Vì lẽ đó sự ước muốn mãnh liệt của Quý vị về thực phẩm có một căn nguyên tốt. Thật là đúng để tìm thực phẩm và kiếm cách sinh nhai và thật là sai lầm nếu không làm như thế. Muốn ăn nhưng không muốn kiếm bánh của Quý vị là một điều sai lầm. Như thế, Quý vị hãy tìm kiếm thực phẩm và kiếm cách sinh nhai của Quý vị. Nhưng Quý vị hãy làm mọi sự việc với những lý do trong sạch, thẳng thắn, thật thà và hợp pháp, với một sự ước muốn đúng và bằng những phương tiện tốt lành. Câu chuyện về tiên tri Moïse tượng trưng cho điều này. Tiên tri Moïse đã kết hợp với màu trắng nghĩa là sự tinh khiết vì bản thể của tiên tri là tinh khiết.

Như thế, Quý vị phải quyết định làm những sự việc với một nghị lực và nafs miễn là mọi hành động của Quý vị là những hành động ngay thẳng, thật thà, đã được thực hiện bằng một phương pháp tốt đẹp nhất, không vi phạm sự tự do và hạnh phúc của người khác.

Giả thử Quý vị là một nhà buôn chẳng hạn. Nếu Quý vị mua một món hàng giá là 10 rupiahs, Quý vị bán 11 rupiahs hay 10 rupiahs rưỡi.

Như thế, tiền lời của Quý vị là 50 xu, bởi vì Quý vị phải đi kiếm những món hàng đó và đem về và có lẽ Quý vị phải dùng một cái betjak hay cái bemo (những xe chuyên chở nhỏ công cộng ở Java). Nếu Quý vị chỉ bán ở trước cửa nhà thì có lẽ Quý vị không có lời. Như thế tiền lời nằm trong công việc mà Quý vị đã làm để đền bù lại. Tuy nhiên, giá bán thích hợp là 10 rupiahs rưỡi hay 11 rupiahs để tiền lời của Quý vị sẽ nhiều nhất là 1 rupiah. Phải, Quý vị muốn làm lời rất nhiều một cách mau chóng để cất một cái nhà. Điều đó là đúng. Nhưng điều đó sẽ làm khổ người khác phải chịu hy sinh, để mua với giá Quý vị bán 20 rupiahs, gấp hai lần giá vốn của Quý vị. Và điều đó sẽ gây buồn rầu, khổ sở cho người khách hàng nào chỉ có 12 rupiahs, sẽ không mua được thứ hàng mà

họ cần dùng vì giá bán của Quý vị những 20 rupiahs.

Quý vị cần sức mạnh thảo mộc để ăn. Khi sức mạnh này ở trong Quý vị hay đã liên kết với nội dung Quý vị thì sức mạnh này có tính chất của nafsu aluamah (tham lam).

Thảo mộc, thực vật cung cấp thức ăn. Do bản tính, chúng tranh đua và tham lam. Chúng ta hãy xem như sau khi lúa đã mọc thì hàng loạt lá cỏ mọc vọt lên khắp chung quanh. Cỏ không nhận rõ diện tích này thuộc về lúa. Cỏ không hiểu. Như thế, người ta không hiểu điều gì là quan hệ đối với người khác miễn là bao tử họ được đầy đủ. Đây là sự tham lam về thực phẩm.

Nếu Quý vị trồng cây gần sát nhau quá, sau này chúng sẽ chen chúc lẫn nhau và những cây mạnh nhất sẽ là những cây sống sót. Đó là sự tham lam. Không có sự lân mẫn hay tinh cảm mến đối với người khác nhưng chỉ là tánh độc ác, ngay cả là thích thú về sự thất bại của kẻ thù địch.

Nafsu tham lam không tốt cho sự sùng bái Thiêng Liêng của Quý vị. Đó là một chương ngại vật. Dù là như thế, nhưng rõ ràng là Quý vị không thể không có nafsu đó. Tỉ dụ, Quý vị không thể đến phòng Latihan này nếu Quý vị không ăn trong một tuần lễ Quý vị không thể như thế được. Mặc dầu nafsu này ngăn cản và làm trở ngại chúng ta trong sự sùng bái Thiêng Liêng Duy Nhất, nhưng chúng ta không thể gạt bỏ nafsu đó sang bên được. Rõ ràng đó là một cái mà chúng ta có, chúng ta mang nó theo với chúng ta và sử dụng nó. Trong ngôn ngữ Java, người ta gọi là người bạn thân thiết nhất — sedulur sinoro wedi. Nó luôn luôn hiện hữu, luôn luôn ở cùng với chúng ta.

Rồi đến nafsu khác, đó là sức mạnh thú vật. Nếu Quý vị thiếu sức mạnh này, người đàn ông sẽ không nhận ra người đàn bà hay người đàn bà không nhận ra người đàn ông. Quý vị không thể phân biệt người này với người kia. Thế giới sẽ trở thành một nơi hoang vu, không có người. Phải, ngay cả dù người đàn ông hiểu biết về người đàn ông và người đàn bà hiểu biết về người đàn bà thì sau này cũng không có người ở trên trái đất. Vì làm sao mà người đàn ông có thể sinh ra một đứa con với một người đàn ông khác hay một người đàn bà lại có con với một người đàn bà? Như thế, người đàn bà biết về người đàn ông và người đàn ông biết về người đàn bà là vì sức mạnh thú vật. Do kinh nghiệm đó, họ biết và hiểu

rằng sự hiện hữu của con người ở trên trái đất là căn cứ trên hai giống. Sự việc phải như thế để có sự di dân ở trên thế giới. Quả thật đó là Ý Muốn của Thiêng Liêng là phải có nhiều người hơn là hai người trên trái đất. Càng nhiều, càng tốt. Quý vị đừng sợ điều đó.

Phải, kế hoạch gia đình đã được nghiên cứu như một phương pháp để hạn chế dân số. Do đó, người ta không được phép tăng gia sanh sản một cách tự do — nhưng những con kiến thì sao? Sau này sẽ có rất ít người và có hằng hà sa số là kiến. Một thảm họa. Thiêng Liêng muốn rằng con người sống trên thế giới. Điều đó cũng giống như khi Quý vị chế tạo một vật gì. Quý vị làm như thế bởi vì tình trạng Quý vị tạo nên vật đó thành cần thiết. Dù rằng Quý vị sản xuất càng nhiều càng hay, nhưng những gì đã được chế tạo ra thì sau này sẽ do những tình trạng trong tương lai quyết định bởi vì không có một vật gì ở thế giới này lại cố định và trường tồn, bất biến. Chắc chắn sẽ xảy ra những sự thay đổi.

Bapak đã đọc một chuyện về các phi hành gia đi ngoài không gian trên một phi thuyền. Họ trông thấy một vật khổng lồ sáng chói mà người ta gọi là một hiện tượng trong không trung, một vầng thạch cân nặng vào khoảng hai ngàn triệu tấn, có lẽ còn nặng hơn thế nữa. Vầng thạch hay sao băng đang chuyển động và phát ra những tia sáng, các phi hành gia sợ hãi gần chết. Họ rất kinh khủng, sợ rằng sao băng rớt xuống đất và tiêu diệt thế giới. Dù rằng không phải là toàn thể thế giới bị tiêu diệt, có thể là một phần tư thế giới, và vì thế giới có vật chứa đựng ở trong đó — nghĩa là Quý vị — chắc chắn là Quý vị sẽ chết. Linh tính báo trước cho họ là như thế. Rồi các phi hành gia đã quyết định luôn luôn phải có sự tuần tiễu trên không gian. Để bảo vệ thế giới, họ dự tính sản xuất hỏa tiễn chứa đựng một chất nổ nguyên tử và có thể chặn đường để bắt và tiêu diệt vầng thạch trên nửa đường đi xuống trái đất của vầng thạch đó.

Nhưng sau đó các phi hành gia quan sát thấy vầng thạch đã biến mất ở nửa đường lộ trình. Vầng thạch đó không rớt xuống đất.

Quý vị có những sự sợ hãi giống như thế. Trái đất và

mọi vật đã do Thiêng Liêng Toàn Năng tạo lập và do Ngài điều xử, cũng giống như khi Quý vị chế tạo vật gì thì Quý vị sắp đặt cho vật đó. Mọi vật có đường lối riêng của nó, cứ đó mà đi để giữa một vật này và vật kia không có sự đụng chạm hay trái nghịch nhau. Quyền năng của Thiêng Liêng là như thế đó, do đó mọi vật có thể được điều xử mà không có sự hiểu biết của con người là vật đó do Thiên Liêng điều xử hay không. Rõ ràng là mặc dầu sức mạnh thú vật cản trở sự sung bái Thiêng Liêng của Quý vị trong lúc sinh thời, tuy nhiên Quý vị cần sức mạnh đó bởi vì không có sức mạnh thú vật, người ta không thể tiếp nhận được cái mà người ta gọi là dục vọng về tình yêu và kết hợp với giống khác. Trong con người, dục vọng đó là nafsu supiah, nafsu keinginan, nafsu asmara (sự ước muốn mãnh liệt về người khác giống).

Sau khi người đàn ông và người đàn bà đã kết hợp thì nafsu mutmainah phát hiện ở trong cả hai người. Đây là nafsu thích hợp với người đàn ông, một con người có thể biết rõ và hiểu rằng họ là tạo vật cao quý nhất sống ở thế giới này nghĩa là một người có thể tiếp nhận được Âu tứ của Thiêng Liêng nó bao bọc Quý vị cả phần bên trong và phần bên ngoài.

Như thế mặc dầu người ta gọi nafsu mutmainah là một nafsu, nhưng là nafsu đặc biệt tốt, một nafsu thánh thiện. Đó là nafsu thuộc về cấp bậc con người và trong chuyện thần tiên của tuồng wajang, Puntadewa hay Widjokangko đã có nafsu này.

Widjokangko là vua ở Amartapura, có máu màu trắng nghĩa là quy thuận vào Thiêng Liêng Duy Nhất bởi vì trong truyện thần tiên của tuồng wajang chỉ có một mình ông ta là có khả năng và được quyền có bùa kalimasahada.

Trong Hồi Giáo, điều này gọi là kalimat shahadat (sự công nhận không có Thần, Thánh nào mà chỉ có Allah).

Bùa này nghĩa là một lớp da tinh khiết hay một thứ giấy làm bằng da trều, da dê tinh sạch, một bề mặt không có chữ viết. Như thế nếu người ta có bùa này thì họ không hiểu nội dung ở bên trong cái bùa đó. Trong đó chứa đựng gì? Theo như lời nói : Rahaju selamat (nghĩa là sự sung sướng và hạnh phúc); chỉ có thế thôi. Như thế, con người tán dương sự sung sướng và hạnh phúc và nội dung của họ chỉ đúng là

Rahaju Selamat, tất cả chỉ có thể thôi.

Trong chuyện thần tiên của tuồng wajang, nhân vật duy nhất có bùa này là Widjokangko, Vua ở Amartapura. Không phải là ông ta có những quyền năng siêu việt, phi thường, không phải thế. Ông ta là biểu trưng về những đặc tính của năm hoàng tử Pendawas mà người ta nói rằng sự sống và sự chết của các vị này đã nằm khóa chặt ở trong cái bùa đó. Điều đó là tương trưng. Tại sao bùa đó dùng sự biểu trưng của kulita (da người hay da thú) ? Da thì không có nội dung. Sau khi Quý vị đã trở nên có khả năng tiếp nhận được thì sự tiếp nhận của Quý vị đến do từ ở một chỗ mà thôi, nghĩa là do từ bên trong Quý vị. Như thế, người ta nói rằng bên trong bản ngã là một lớp da tinh khiết, sạch sẽ mà trên lớp da đó đã viết những chữ : « Allah, Allah, Allah ».

Đây là một biểu trưng. Sau khi Quý vị đã tiếp nhận được Latihan Kejiwaan thì điều này có vẻ như không còn là một điều kỳ lạ với Quý vị nữa. Quý vị vừa trở nên yên tĩnh, thì nó giống như thế — « Allah, Allah Allah. »

Người ta nói rằng hồng danh Allah không thể giải thích được. Trong Hồi giáo, Allah biểu thị cho chữ Alif một chữ sống.

Nó ở bên trong Quý vị. Như thế, sau khi Quý vị yên tĩnh một lúc thì sự cử động đột khởi và tuôn tràn ra. Nếu sự tuôn tràn chỉ đứng là đến bàn tay thì chỉ có bàn tay sẽ chuyển động trong Latihan. Nếu sự tuôn tràn ở trong đầu thì sẽ gật, cúi xuống trong mỗi Latihan. Nếu sau này sự tuôn tràn đến chân thì chân sẽ chỉ cứ đá mãi. Mỗi Latihan là giống như thế, đến nỗi nhiều Quý vị hỏi : «Thưa Bapak sau 10 năm tại sao Latihan của con vẫn chỉ như thế này ? Tại sao không có gì khác ? Những người mà ở bên trong họ, sự tuôn tràn đã bị giới hạn như thế là những người có rất nhiều ô trược. Con đường của họ đã bị cản trở bởi những ô trược giống như những núi đá lớn. Như thế, dù rằng có một dụng cụ đặc biệt do từ Thiêng Liêng một xe ủi đất cũng không thể xuyên qua được núi ấy sâu hơn nữa bởi vì các tảng đá quá lớn. Đây là những thứ mà Bapak vừa gọi là «nafsu làm bết tắc».

Thưa Quý vị, tại sao người ta kể trong chuyện thần tiên của tuồng wajang là chỉ có Puntadewa hay Widjokango, vua ở

Amartapura là được quyền có bùa của kalimat shahadat hay là kalimasahada ? Bởi vì máu của Puntadewa thì màu trắng có nghĩa là tinh khiết nghĩa là sự kiên nhẫn, chân thành và tin cậy vào Thiêng Liêng như Bapak thường nói với Quý vị. Như thế, mặc dầu nafsu là những sự trở ngại cho việc sùng bái Thiêng Liêng Duy Nhất, nhưng, nếu Quý vị thật sự kiên nhẫn chân thành và tin cậy giống như Puntadewa thì nafsu sẽ tự nhiên bị tê liệt, bất lực đối với Quý vị.

Điều này nói thì dễ nhưng làm thì không dễ, bởi vì nafsu đã ở bên trong quý vị rồi, không phải chỉ ở bên trong bản ngã nhưng hợp nhứt, đan kết chặt chẽ trong máu thịt và mọi thứ ở bên trong quý vị.

Nếu Quý vị có thể quan sát được nafsu thì nafsu vật chất ở tại chỗ nào bên trong Quý vị ? Ở trong suốt cả thân thể Nafsu của sức mạnh thực vật ở đâu ? Cũng ở trong suốt cả thân thể. Và nafsu của sức mạnh thú vật ở đâu ? Cũng ở suốt cả trong thân thể. Và nafsu của con người ở chỗ nào ? Nafsu này không có nhiều. Lẽ tất nhiên chỉ có một chút bởi vì ha nafsu kia rất lớn hơn nhiều và cũng thù nghịch với nafsu của con người, như thế làm sao mà quý vị có thể có được nhiều nafsu này ?

Hơn thế, Quý vị phải quay về đâu để tìm cái mà quý vị cần, để tìm sự giúp đỡ để quý vị có thể thật sự có nafsu của cấp bậc con người và thật sự thoát khỏi ảnh hưởng của nafsu nó chế ngự và đàn áp Quý vị ? Chỉ quay về Thiêng Liêng mà thôi. Rồi quý vị hỏi : « Thiêng Liêng ở đâu ? Tôi phải quay về đâu để đi tới Thiêng Liêng ? »

Quý vị nghe thấy một điều trong những lời giải thích của Bapak về lòng lân mẫn của đấng tạo hóa đối với tạo vật của Ngài. Không những là lòng lân mẫn đó vững chắc, không thay đổi nhưng quả thật rất gần, rất liền kề và bất biến. Lòng lân mẫn của Thiêng Liêng luôn luôn bao bọc quý vị, cả ở bên trong và cả ở bên ngoài. Và người ta gọi Thiêng Liêng là Allah có nghĩa là Thiêng Liêng đến trước mọi vật có trước tiên, theo sau mọi vật ở lại sau cùng nhất, ở ngoài cùng mọi vật ở ngoài cùng nhất ở bên trong mọi vật ở bên trong cùng nhất.

Rõ ràng là Thiêng Liêng bao bọc mọi vật. Khi người ta

mô tả Thiêng Liêng như thế, thì vũ trụ và toàn thể nội dung vũ trụ là ở bên trong Đấng Duy Nhất Tối Thượng. Như thế, thật là một sự nhầm lẫn khi muốn tìm kiếm Thiêng Liêng, vì Ngài đã bao bọc quí vị rồi.

Con người muốn trông thấy Thiêng Liêng nhưng không thể được. Tại sao thế? Bởi vì con người đã bị bít kín lại, bị mù quáng bởi nafsu. Vì thế, sự thật rất hệ trọng cho quí vị là phải có sự kiên nhẫn, chân thành và tin cậy vào Thiêng Liêng — kiên nhẫn là trên hết.

Nhưng đừng như sự kiên nhẫn đó đã đổi thành sự nóng nảy, không kiên tâm, nuôi dưỡng nafsu.

Bởi vì, khi Quý vị bị chỉ trích, dù chỉ là một chút, Quý vị sùng sộ và sự tức giận nổi lên trong tâm quý vị. Quý vị không nên như thế. Quý vị phải cố gắng kiên nhẫn. Đó là cái cách dễ làm cho sự trợ giúp của Thiêng Liêng đến được với Quý vị và tăng trưởng. Quý vị phải thật sự kiên nhẫn giống như Puntadewa. Nhưng Puntadewa không thể nào thật sự đạt đến sự kiên nhẫn mà không có cái bùa — đã được diễn tả trong danh từ có ý nghĩa là sự sung sướng và hạnh phúc — mà người ta gọi là bùa của Kalimah shahadat nghĩa là đức tin vào Thiêng Liêng Duy Nhất của quý vị.

Nếu diễn tả bằng lời nói thì đó là Ash-hadu an lâilâha illahab, wa ash hadu anna Muhammadar Rasulullah (Tôi chỉ sùng bái Allah mà thôi và tôi chứng thực Muhammad là sứ giả của Ngài).

Mặc dù nói thì dễ nhưng thật là khó thực hiện. Vậy thì bằng cách nào? Và rồi — thế nào — thế nào — thế nào? Nhờ lòng lân mẫn của Thiêng Liêng đối với con người nên sau này chúng ta tiếp nhận được Qadar (thiên khả Thiêng Liêng). Như thế Qadar này mà Bapak và quý vị đã tiếp nhận được do từ Thiêng Liêng không phải là vì chúng ta van xin hay ước muốn được Qadar vì người ta không thể tìm thấy Qadar mà chỉ có thể tiếp nhận được như một phước lành do Ân Huệ của Thiêng Liêng. Ân Huệ của Ngài vào trong chúng ta để chúng ta có thể tiếp nhận được một cách dễ dàng. Bất cứ khi nào quý vị đứng — như quý vị đứng chỗ đó — là quý vị có thể tiếp nhận được. Bapak đứng và lập tức Bapak tiếp nhận được, ngay cả trước

khi Bapak đứng cho thoải mái.

Bapak nói cho Quý vị biết là hãy thận trọng chống lại sự muốn bước đi trước khi cần có sự phải bước đi. Như thế xin Quý vị chỉ làm những gì cần phải làm. Đối với bất cứ việc gì Quý vị làm là phải có một sự cần thiết. Quả thật Quý vị có thể cần la khóc mà không có sự muốn la khóc như thế. Nhưng Quý vị hãy la khóc khi la khóc là cần thiết. Nếu Quý vị la khóc khi Quý vị không cần la khóc, Quý vị nói khi không cần nói thì sau này có thể là Quý vị bước vào Pasar Baru (một trung tâm mua bán ở Jakarta) và bắt đầu cười lớn lên : Điều đó sẽ ra sao ? Quý vị sẽ là một trò cười.

Như thế, phải có niat — một mục đích, một ý định — đúng như một người Hồi giáo nói trước khi cầu nguyện : Usolli fardhal dzuhuri... (Tôi muốn đọc kinh cầu nguyện vào buổi trưa) Usoli fardhal dzuhuri arba'a raka'atin... và v.v... rồi Allahu akbar (Thiên đàng là cao quý). Đó là niat.

Thưa Quý vị, rõ ràng là không có con đường nào khác hơn cho Quý vị là con đường kiên nhẫn, tin cậy, và chân thành. Đó là con đường duy nhất mà Thiên đàng đã ban cho. Không thể có được cách gì khác hơn là cái cách mà Thiên đàng đã ban cho chúng ta. Chắc chắn là Quý vị đã nghe thấy, đã biết, đã đọc hay đã được quen với những người thực hiện sự sùng bái Thiên đàng của họ bằng những cách đặc biệt và không phải bằng những cách giản dị như thế, như là lẩn tránh những nơi đông đúc và sống bằng những cách dị thường, suốt đời chỉ mặc một mảnh vải và đi không ăn uống trừ phi có thức ăn gần kề.

Tại sao họ lại sống một đời sống như thế ? Họ muốn sùng bái Thiên đàng. Nhưng Quý vị không giống họ. Quý vị hãy còn sống ở thế gian bằng một cách thông thường. Tối hôm qua Quý vị đã coi một buổi diễn kịch, đôi khi Quý vị còn giải trí trong một quán cà phê và sau khi uống cà phê xong Quý vị đến phòng Lalihan, Quý vị tiếp nhận thì Quý vị đã ở trên đường đi rồi. Đó là một con đường dễ dàng dễ theo.

Quý vị đừng bao giờ coi thường điều đó, đừng như Quý vị cho là không hệ trọng nên Quý vị trở nên khinh xuất điều đó. Quý vị đừng coi thường về Thiên đàng. Thiên đàng

tương xót Quý vị và Quý vị phải có thể làm cho tình « thương xót » đó thành hữu hiệu.

Quý vị có thể làm như thế nào? Bằng cách luôn luôn theo Latihan Kejiwaan và rồi cảm nhận thấy và chú ý đến những gì Latihan phát lộ trong Quý vị. Kết quả về sự tiếp nhận của Quý vị sẽ phát hiện ở trong Quý vị và Quý vị có thể biết rõ về điều đó. Kết quả đó là kết quả gì? Nếu Quý vị đã tập Latihan hằng hai mươi năm mà hãy còn có những cảm xúc tiêu cực về đồng bào Quý vị, Quý vị hãy còn có một bản tính ghen ghét, Quý vị hãy còn muốn biện hộ cho mình, những cảm xúc đó không phải là kết quả của Latihan Kejiwaan, Rồi Latihan của Quý vị hầu như vô dụng, hầu như không có lợi ích gì sau nhiều năm như thế. Ngay cả là như thế mà Quý vị có thể nói: « Chà, những người khác không hiểu ». Thiêng Liêng biết Quý vị, Thiêng Liêng là đấng rất đầy lòng thương xót đối với Quý vị, Thiêng Liêng là Đấng Toàn Giác. Quý vị hãy rất thận trọng là sự tiếp nhận tinh khiết của Quý vị không bị hoen ố bởi những sức mạnh xấu và lừa gạt. Quý vị không biết rõ là những hành động của Quý vị hãy còn là bắt nguồn từ một sức mạnh hạ đẳng, đó là sức mạnh vật chất hay là sức mạnh quý quái. Như thế, để Quý vị có thể phân tích và nhận thức rõ hơn sự khác biệt giữa hai sức mạnh, Bapak đã tiếp nhận được là Bapak nên sắp đặt về phần hành chánh của tổ chức Huynh đệ tâm linh Subud. Bapak đã phác đại cương cái cách để Quý vị làm việc trong sự tổ chức, nghĩa là thành lập các công việc doanh thương, một ngân hàng v.v. . và làm việc bằng một cách thông thường. Nói tóm lại, Quý vị phải làm việc cho những nhu cầu về thể gian của Quý vị để Quý vị sẽ không thiếu thốn trong đời sống thể gian, nhưng phần bên trong đã được tràn đầy Quyền năng của Thiêng Liêng bao bọc Quý vị cả phần bên trong và phần bên ngoài. Sự khác biệt nằm ở chỗ này.

Như thế, Quý vị có thể hoạt động trong các công việc doanh thương và dù rằng công việc làm đã được thực hiện bằng cách thông thường, Quý vị sẽ được chỉ cho và được dạy cho là Quý vị có thể làm công việc đó hằng ngày mà không

mất sự tiếp xúc hay không cần sự sùng bái Thiêng Liêng của Quý vị.

Tại sao lại phải như thế ? Chà, có lẽ Quý vị không chết ở trên giường của Quý vị. Quý vị có thể bị chết trong một chiếc phi cơ rơi hay trong một tai nạn xe hơi. Một số người chết ngay sau khi ngồi xuống một chiếc ghế. Và nafsu mutmainah, nafsu thuộc về cấp bậc con người, là được thể hiện do bởi người đàn ông và người vợ nhờ tới Thiêng Liêng trong sự ái ân của họ — điều này chắc chắn là Quý vị đã có thể cảm nhận thấy và tiếp nhận được.

Sự ái ân giữa vợ, chồng trong hôn nhân không được ví với một cảm xúc mà người ta có trong khi nếm một món thịt bì tết thơm ngon hay một món gia vị ngon chẳng hạn. Sự ái ân giữa vợ chồng sanh ra sự kiên nhẫn và chân thành quy thuận.

Thật ra một anh hà tiện, keo kiệt sẽ không cho ra 10 mỹ kim hoặc ngay cả là một mỹ kim hay một phần tư mỹ kim nhưng có thể cho một nửa số tài sản của anh nếu một người đàn bà đẹp hỏi xin anh ta. Như thế rõ ràng là sự ái ân giữa vợ chồng rất khác xa với sự ăn các món ăn. Sự khác biệt là ở sự kết hợp về cảm xúc, về nội cảm và điều này làm trở dậy sự kiên tâm đã phát hiện trong nafsu mutmainah.

Như thế, sự ái ân giữa người nam và người nữ hay giữa người nam và người vợ không nên ví với những thú vui như khi uống cà phê trong quán rượu ; không nên như thế. Đó là một sự kết hợp hay là một cách để chứng nghiệm một cảm xúc bắt buộc phải có mà quả thật đã có gốc ở trong jiwa.

Cho nên Quý vị là những người đã kết hôn rồi không nên bao giờ nói là Quý vị sẽ ly dị nếu những sự việc không thích hợp với Quý vị. Quý vị đừng làm như thế, điều đó sẽ lại làm cho Quý vị thoái hóa xuống lãnh vực vật chất. Lẽ tất nhiên, đó là cái cách mà sức mạnh vật chất ảnh hưởng đến nội cảm Quý vị làm cho Quý vị không hiểu biết về những người đồng loại, không biết những người khác như thế nào ! Điều này đã thấy ở những cha mẹ không hòa thuận với con cái họ, hay những anh, chị, em mà gây gổ với nhau. Sự bất hòa và những sự bất đồng ý kiến là do sức mạnh vật chất gây ra.

Vậy là, ở trong Subud và ở trong sự thành lập các công việc doanh thương cũng thế ! Bapak đã đưa ra những khuyến dụ nhưng nếu những khuyến dụ này không gặp được sự thành công ngay, đề Quý vị có thể thành lập ngân hàng và các công việc doanh thương càng sớm càng hay thì rõ ràng là vì Quý vị đã bị ảnh hưởng bởi sức mạnh vật chất. Chỉ có sức mạnh vật chất nó làm cho những ý nghĩ trở thành do dự giữa sự làm một công việc gì bằng cách này hay cách kia — « như thế này », không « bằng cách này » hay « bằng cách kia » — mà không nhớ đến Thiêng Liêng. Không có công việc gì sẽ thực hiện được trừ phi là nhờ Thiêng Liêng.

Quý vị có thể thấy một thí dụ về điều này ở Bapak là người mà Quý vị coi như một người cha. Bapak không dự định hội nghị được như thế này. Bapak và có lẽ những người khác nữa cũng không mong đợi là các người do từ rất nhiều quốc gia như thế — 40 quốc gia — đã tụ họp ở đây. Sự hội họp này không thể nào có thể diễn ra nếu Bapak đã sắp đặt mọi sự việc theo sức mạnh vật chất. Vì ở Úc đại lợi các hội viên hãy còn ở trong sự hỗn loạn và có nhiều sự lộn xộn giữa các hội viên Mỹ quốc cũng như trong các hội viên Anh quốc, và có một sự náo loạn ở Hòa Lan. Rồi làm thế nào để có thể có sự họp nhất giữa các người của 30 đến 40 quốc gia ? Là vì Bapak không điều khiển mọi việc trên căn bản vật chất — không phải như thế — nhưng trên căn bản của Thánh Ý Thiêng Liêng, bởi có sự kiên tâm, tin cậy và chân thành.

Như thế, giả thử Quý vị không đến để khai mạc Hội nghị vào ngày mùng 5 tháng 8, Bapak cũng không lo lắng bởi rồi. Có thể là do Ý Muốn của Thiêng Liêng mà Quý vị không đến. Nhưng rõ ràng là Quý vị đã đến, Quý vị ở đây, điều đó là tốt hơn. Bapak nói : « Xin tôn vinh Thiêng Liêng ». Đây là một ân phước do sự đại lượng của Thiêng Liêng.

Như thế, Bapak ước mong là tất cả Quý vị sẽ theo những gương mẫu tối hảo, những lời nói tối hảo, những người đã tiếp nhận được do Quyền năng của Thiêng Liêng hoặc là trong Thánh kinh, trong kinh Cô-Ran, trong Thánh thi hay trong Cựu Tân ước hay do Giáo Lý của Ấn độ hay Phật giáo.

Mọi sự việc Quý vị làm đã bày tỏ ra cái kết quả về những gì mà Quý vị đã tiếp nhận được ở trong Latihan Kejiwaan. Nếu Quý vị đã có thể trông thấy cái kết quả này, Quý vị sẽ có thể sửa chữa những lỗi lầm của Quý vị. « Đã từ lâu, tôi gặp nhiều sự khó khăn, những gì tôi làm thì khó mà có được một lợi ích nào, nó hầu như là vô dụng ».

Không cần đợi bằng chứng của sự thật, bằng chứng hiện đã có rồi. Subud đã lan tràn khắp trên thế giới không phải là vì sự lan tràn này đã được người ta dự tính hay ước muốn, không phải do nafsu, không có một chút nào như thế cả. Rõ ràng đó là do Ân huệ của Thiêng Liêng mà Subud đã lan tràn trên khắp thế giới và bây giờ những người thuộc về nhiều quốc tịch đã tụ họp ở đây.

Trong chuyện thần tiên của tuồng Wajang, người ta cũng kể rằng, có hai nhóm hiệp sĩ, nhóm Astina và nhóm Pendawas, nhưng khác nhau. Tất cả các hiệp sĩ hay tất cả các người như A và B trong Quý vị, cả hai đều là con người. Nhưng tại sao nhóm Astina không được sự giúp đỡ dù rằng họ cầu nguyện Thiêng Liêng không phải chỉ một hay hai lần nhưng có lẽ là mỗi đêm? Bởi vì nhóm Astina thiếu sự kiên tâm, tin cậy và chân thành quy thuận.

Bên trong họ chỉ là sức mạnh vật chất, họ muốn sống cho chính họ mà thôi, họ là những người hay chỉ trích, ghen ghét.

Điều đó đã được mô tả như thế. Thiêng Liêng ban cho tất cả mọi người vừa đúng, không hơn không kém phần thưởng mà họ xứng đáng, phần thưởng đúng, xứng đáng cho người đó. Như thế, người ta kể rằng, nếu các hiệp sĩ pendawas ở trong một tình trạng khó khăn thì một dewa (một vị thần hay một người siêu phàm) xuống và hỏi : « Điều gì làm phiền lòng con t.ế ? »

Đây là một điều giải thích, một biểu trưng. Các dewas quả thật đã xuống, không những ở trong tuồng wajang mà thôi. Một dewa cũng sẽ đến với quý vị nếu Quý vị giống Widjokangko, vua ở Amartapura.

Tại sao các dewas không đến với Quý vị. Bởi vì Quý vị hãy còn phải xếp hạng cùng với hiệp sĩ Astina, giống như Dursasana luôn luôn chạy theo con đường riêng của anh ta. Trái lại, Werkudara thì khác, bởi vì anh ta bước đi đúng theo Ý Muốn của Thiêng Liêng Duy Nhất. Đó là sự khác biệt. Như thế, thật tối tệ đối với Quý vị là phải châu đáo và thận trọng. Quý vị đừng chỉ như là những nhãn hiệu, những cái bao bọc bên ngoài, nhưng phải chứa đầy jiwa.

Những hình trong tuồng wajang kulit (những con búp bê làm bằng da hay da thú) thì đem chỉ vàng, chỉ bạc để người ta có thể trông thấy phần ở bên trong. Ardjuna có thật sự tốt và đẹp không? Đẹp cả ở trong nội ngã anh ta không? Quý vị là những người không biết về những đặc tính của tuồng wajang, có thể trông thấy bằng chứng này bởi vì hình của Ardjuna đã khắc trong có chỉ vàng, chỉ bạc để cho những tia sáng của đèn chiếu qua tấm hình. Đó là một biểu trưng. Cái đèn là Quyền Năng của Thiêng Liêng bao bọc cả toàn thể.

Như thế, nếu Quý vị chú ý, Quý vị có thể trông thấy tâm của một người nào đó, biết được tâm của họ, ngay cả cái áo của anh ta đã cài nút. Đó là điều Bapak đã làm trải nghiệm với Quý vị. « Anh A như thế nào, tâm anh ta như thế nào? » Người ta có thể trông thấy tâm anh ta là không tốt hay tốt, người ta có thể nghe thấy do tiếng nói là không tốt hay tốt, Người ta có thể cảm nhận thấy điều đó. Như thế, sự này giống như các hình có đem chỉ vàng, chỉ bạc của tuồng wajang kulit.

Ý nghĩa sâu, rộng về biểu trưng của tuồng wajang là như thế đó. Người ta có thể hiểu được ý nghĩa quan trọng đó nhờ Latihan Kejiwaan của Susila Budhi Dharma. Bapak không nghiên cứu tuồng wajang nhưng Bapak có thể hiểu được ý nghĩa nhờ Latihan. Vì không có một ai có khả năng nhận thấy tình trạng ở bên trong và ở bên ngoài của một người nào, mà chỉ có Thiêng Liêng Toàn Năng.

Như Bapak nói trước đây, sự ái ân giữa vợ, chồng là một sự tiếp nhận hay là một thứ Latihan. Như thế những người dân ông đã kết hôn thực hiện một Latihan của đời sống khi họ ái ân với vợ. Quý vị đừng cho rằng, hoặc chấp

nhận rằng tính chất của sự ái ân giữa vợ chồng là một thú vui. Điều đó sẽ ngăn cản sự tìm một con đường đúng, thật.

Sự ái ân giữa vợ chồng là một Latihan của đời sống, khiến Quý vị có thể thật sự có nafsu gọi là nafsu mutmainah. Và sự phối hợp của các giống nam nữ làm sự sùng bái Thiêng Liêng dễ dàng cho Quý vị.

Cảm xúc Quý vị trở nên trong sạch, Quý vị có lòng trắc ẩn và lòng thương đối với các người đồng loại. Khi Quý vị đã có thể như thế thì những người khác sẽ có lòng trắc ẩn để đáp lại Quý vị, và Quý vị sẽ được mọi người mà Quý vị gặp yêu quý. Một người thuộc về loại đó sẽ rất được yêu quý, kính trọng trên thế giới.

Quý vị là một thí dụ về điểm này. Dù rằng một đồ vật chất là ở vào trình độ dưới thực vật, thú vật và con người, nhưng có rất nhiều đồ vật rất cao quý hơn một ngàn người. Bởi vì ai là người muốn mua một con người? Nếu người ta mua một con người, người ta phải trông nom họ, cho họ ăn uống, quần áo v.v...

Như thế, một người mà thất bại, không đạt đến một con đường đúng, thật, thì sẽ trở nên rất bị ảnh hưởng bởi vật chất, và kém giá trị không bằng một chiếc lá khô hay bằng một vật tầm thường nhỏ nhặt nhất.

Vì nguyên nhân đó, Quý vị đừng tin tưởng và đừng cho rằng sự ái ân giữa vợ, chồng là một sự hoan lạc. Quý vị hãy cảm nhận thấy sự ái ân đó như một cách để biết về đời sống, một cách mà do đó, Quý vị có thể có nafsu mutmainah.

Do đó, Bapak nói rằng, nếu Quý vị thật sự được như thế, thì lẽ tất nhiên, không có vấn đề ly dị — không có.

Như thế, khi Bapak nhận được rất nhiều thư hỏi xin lời khuyên rằng người đàn ông có nên xin ly dị vợ không hoặc người vợ có nên xin ly dị chồng không thì rất là không đúng chỗ.

Vì Thành Ý của Thiêng Liêng không phải là tình liên quan trong hôn nhân sẽ kết thúc bằng sự ly dị. Không phải thế, hôn nhân chỉ kết thúc bằng sự mệnh một mà đó là một vấn đề khác. Quý vị phải để tâm về điều đó từ lúc ban đầu tới

lúc cuối cùng, từ lúc khởi thủy đến lúc kết thúc, và đừng bao giờ đi đến điểm bất hòa.

Tỉ dụ, trước khi kết hôn với B, Quý vị nói : «Em ơi, anh là của em cho đến lúc chết, tâm của anh ở trong tâm của em». Và nếu người ta bảo Quý vị thề xem sự hôn nhân của Quý vị là mãi mãi hay chỉ trong một ít ngày thì Quý vị thề, «Mãi mãi — cho đến lúc chết» «Có dùng thề không ?» «Dạ, dùng», và rồi Quý vị ký tên.

Sau đó, năm, mười năm sau, cái tâm nói : «Chà, tốt hơn hết là ly dị». Tại sao ? «Vi từ khi tôi lấy vợ, luôn luôn có sự xáo trộn». Người vợ nói : «Suốt từ khi tôi có chồng, đời sống của tôi chỉ là buồn, phiền».

Vi thế khi kết hôn những người có tín ngưỡng Hồi giáo nói : — Ash-hadu an lailaha illaloh, wa ash-hadu anna Muham-madar Rasululloh (không có Thiêng Liêng nào mà chỉ có Đấng Allah và Muhammad là sứ giả của Ngài.) Vi khi một người mà ý thức rõ được về Thiêng Liêng thì họ sẽ biết về mọi sự, họ sẽ hiểu những bí ẩn về đời sống.

Thưa Quý vị, đây là điểm quan trọng. Trước khi kết hôn Quý vị sẵn sàng và vui lòng, toàn thể bản ngã Quý vị đã đặt vào tâm của người vợ và người vợ cũng giống như thế, toàn thể bản ngã họ đi vào tâm người chồng. Như thế, cả hai người phải đáp ứng cho bất cứ sự gì xảy ra sau này. Nếu sự buồn phiền, khó khăn đến với họ thì đó là lỗi của cả hai người và cả hai người đều phải chịu trách nhiệm. Điều đó không thể nào khác được. Như thế, chính họ phải tìm ra sự thật. Rõ ràng, không phải là chỉ có một người có lỗi. Không phải thế, cả hai người đều có lỗi, cả hai người đều chịu trách nhiệm.

Hãy lấy một thí dụ như một người dữ tợn, tham lam giống như vua Rahwana ở Alengkadiradja (một nhân vật trong tuồng wajang). Ông ta say mê Sinta (vợ của Hoàng tử Rawa) và dục vọng của ông ta là giữ Sinta cho chính mình đến khi ông ta chết. Đó là một dấu hiệu tỏ ra rằng chính bản chất ông ta đúng thật như thế. Một người xấu xí đúng theo ý nghĩa của danh từ, Vua Rahwana quả thật đã là người rất ác độc và ông ta cứ tiếp tục như thế Quý vị đừng giống như ông ta nếu Quý

vị có thể tránh được điều đó. Ít nhất là Quý vị giống như một người bình thường, không dữ tợn, tham lam như Rahwana.

Hiển nhiên là Thiêng Liêng muốn loài người phải sống ở trên thế gian, như thế mới có giống đực và giống cái vì mục đích làm gia tăng nhân số ở đây. Sự kiện này là để có thể có sự hòa hợp giữa nhân loại, để con người có thể tiếp nhận được — (tức là sanh đẻ, hay hiện hữu) — những hạt giống của con người tối hảo.

Nếu tâm của người đàn ông và tâm người vợ đã hợp thành một trong cảm xúc thì đứa con của họ sẽ là đứa con của một người. Nếu người chồng và người vợ luôn luôn bất đồng ý kiến thì đứa con của họ sẽ là đứa con của hai người, không phải là con của một người. Trừ khi là người chồng là sự hóa thân của sức mạnh vật chất hay người vợ bị sức mạnh vật chất chế ngự thì điều đó là đúng. Rồi đứa con sẽ là đứa con của vật chất không phải là đứa con của con người. Và nếu cha mẹ có đầy sức mạnh thú vật thì đứa con sẽ có một bản chất thú vật trong một thân thể con người.

Quý vị phải cần trọng về điều này bởi vì nhiều đứa con quên mất cha mẹ chúng. Đó là lỗi của chính cha mẹ, bởi vì họ không cần trọng và không chú ý đến. Hôn nhân giữa người nam và người nữ là do Thánh ý của Thiêng Liêng. Nếu Thánh ý đó được người ta theo thì mọi sự việc có thể có được để bảo đảm sự hạnh phúc và sự an ninh trong đời sống thế gian của Quý vị.

Như Bapak đã nói trước đây, người chồng và người vợ phải đối phó nhiều sự việc để hôn nhân của họ có thể thật sự là sự sùng bái Thiêng Liêng và sự phối hợp của họ sinh ra những đứa con mà cảm xúc của chúng hợp nhất với chính cảm xúc của họ. Nếu điều đó có thể xảy ra thì sự hợp nhất thân thiết về cảm xúc giữa vợ và chồng cũng sẽ có ở giữa những đứa con và cha mẹ.

Đó là điều quan trọng của Latihan Kejiwaan Subud — để huấn luyện và hướng dẫn Quý vị đến sự hợp nhất về cảm xúc, để luôn luôn sẽ là một mối ràng buộc vững chắc giữa Quý vị

và cha mẹ Quý vị, giữa Quý vị và con cái Quý vị.

Điều này đã được diễn tả trong câu nói : «Cha mẹ được đưa lên Thiên đường là do bởi một đứa con dễ bảo, vâng lời». Nhưng một đứa con mà chính nó chưa đến được thiên đường thì không thể giúp được cha mẹ nó. Nghĩa là : nếu một đứa con chưa có thể tiếp nhận được sự thanh lọc về nội cảm của nó và có một sức mạnh đặc biệt tốt, thì nó không thể nâng cao được trình độ tâm linh hay sức mạnh của cha mẹ nó. Nhưng nếu một đứa con đã được tẩy rửa mọi dơ bẩn và tội lỗi và như thế nó có một sức mạnh cao quý, thì chính đứa con của họ sẽ thuộc cùng một bản chất và sẽ có một sức mạnh giống nhau.

Đó là điều người ta muốn nói về một đứa con có khả năng đem cha mẹ lên Thiên đường. Một đứa con như thế tỏ lòng biết ơn của nó và làm tròn mọi bổn phận đối với cha mẹ đã sinh nó ra đời và săn sóc nó cho tới khi nó khôn lớn. Sau này, khi một đứa con như thế mà kết hôn, nó sẽ có thể cho ra đời một đứa con và đến đúng lúc đứa con đó cũng sẽ có thể làm tròn mọi bổn phận của nó và tỏ lòng biết ơn đối với cha mẹ nó.

Vì thế, Latihan Kejiwaan của Subud không ảnh hưởng đến một mình Quý vị mà Latihan Kejiwaan ảnh hưởng cả đến cha mẹ đã sinh Quý vị ra đời và cả những đứa con mà do hôn nhân Quý vị đã sanh ra chúng nữa.

Quý vị có thể cảm nhận thấy và tự chứng thấy điều này. Nếu Quý vị đã có một đứa con trước khi Quý vị gia nhập Subud thì nó có một bản chất và tính nết rất khác biệt đối với đứa con được sanh ra sau khi Quý vị gia nhập Subud. Điều đó thật rõ ràng như thế. Đứa con mà Quý vị sanh ra sau khi Quý vị gia nhập Subud là đứa con của một người đã tiếp nhận được Latihan Kejiwaan, là người đã được Quyền Năng của Thiêng Liêng huấn luyện và dẫn dắt và đã được thanh lọc ít nhiều về những lỗi lầm của họ. Còn đứa con sanh ra trước

khi cha mẹ chưa gia nhập Subud là đứa con của những người không tiếp nhận được sự huấn luyện và dẫn dắt do Quyền Năng của Thiêng Liêng hay không có một chút tẩy rửa nào về nội cảm.

Điều đó nói về những sự khác biệt giữa một đứa con sanh ra trước khi gia nhập Subud và một đứa con sanh ra sau khi gia nhập Subud. Như thế, trong khi theo Latihan Kejiwaan mà Quý vị đã tiếp nhận được thì Quý vị hãy tiếp nhận một cách chuyên cần với sự kiên nhẫn trọn vẹn, với sự chân thành và tin cậy vào Thiêng Liêng.

Quý vị cũng nên nhớ những điều Bapak đã giải thích — Quý vị đừng để cảm xúc Quý vị bị ảnh hưởng bởi sức mạnh vật chất, thực vật và thú vật. Sự kiện này sẽ khiến cho Quý vị tiến bộ và không thường bị rối loạn trong khi tiếp nhận sự hướng dẫn và diu dắt của Thiêng Liêng đã phát hiện trong Latihan Kejiwaan của Subud.

Vì nếu Quý vị cứ tiếp tục bị những sức mạnh vật chất, thực vật và thú vật làm chủ, thì sự hướng dẫn và diu dắt của Thiêng Liêng ít ảnh hưởng đến sự thanh lọc diễn tiến ở trong nội cảm Quý vị và quả thật, Quý vị phạm tội đối với bản ngã Quý vị. Nội tâm Quý vị muốn Quý vị được tinh khiết, được tẩy rửa khỏi mọi lỗi lầm, bởi vì nội tâm muốn đem cảm xúc Quý vị lên địa hạt cao quý và thanh cao, nơi mà từ lúc đầu tiên đã ở địa hạt đó mà ra.

Điều này thường được diễn tả bằng câu nói: «Do từ Thiêng Liêng mà đến rồi lại trở về với Thiêng Liêng.» Điều đó cũng được lấy làm thí dụ trong truyện thần tiên của tuồng wajang. Vào lúc Werkudara chết, khi anh sắp rời bỏ bản ngã thế gian của anh ta để trở về địa hạt cao quý của nguồn gốc anh, thì người anh em của anh, là nafsu vật chất, thoát tiên chống đối và cố gắng ngăn cản anh rời bỏ thế gian và nói: «Anh Werkudara, anh đi đâu thế?» — «Tôi sắp rời bỏ thế gian và trở về thế giới bất diệt, thế giới vĩnh cửu, nơi đó tôi đã ở từ lúc khởi đầu».

Werkudara lưu ý đến điều này và vì anh ta thắng thần, và chỉ sùng bái và sợ Thiêng Liêng mà thôi nên anh vội vàng đem bạn đồng hành của anh trở về nơi nguyên thủy, rồi người bạn bảo anh : «Tôi rất tội ơn anh, anh đã trả tôi về chỗ nguyên thủy. Nếu Thiêng Liêng muốn anh lại xuống thế gian nữa, tôi sẽ đi với anh, và bây giờ, xin anh nhớ là tôi không phải là người bạn đồng hành đơn chiếc của anh mà cũng còn có sức mạnh thực vật nữa».

Rồi đến lượt những người bạn đồng hành khác là sức mạnh thực vật, thú vật và sức mạnh con người, xin được hoàn về nơi nguyên thủy của chúng. Sức mạnh con người vừa được trở về thì Werkudara đi lên Thiên đường và anh cảm thấy rất nhẹ nhàng chứ không như khi anh cảm thấy lúc mà các bạn đồng hành của anh chưa được hoàn về khu vực cũ của chúng.

Tất cả những điều này là biểu trưng. Như thế, khi Bapak làm trắc nghiệm : «Quý vị ngồi trên cái ghế hay cái ghế ngồi trên Quý vị ?», nhiều người cảm thấy chiếc ghế ngồi trên họ chứ không phải họ ngồi trên cái ghế. Điều này tỏ ra sức mạnh vật chất là cao hơn hết cả.

Quý vị đừng nghĩ rằng sức mạnh vật chất chỉ hiện hữu ở đây mà thôi, không phải thế. Nó có thể được tự do và có thể vượt qua không trung rất xa hơn là Quý vị có thể tưởng tượng được — đến vùng cao tít cùng, ở ngoài mặt trời. Như thế, nếu Quý vị hãy còn bị ảnh hưởng bởi sức mạnh vật chất và Quý vị đề nghị bay xa khỏi mặt trời — «Quý vị muốn đi đâu ?» «Đi tới Thiên đường» — Quý vị không thể tới được.

Vật chất là rộng lớn. Tại sao lại như thế ? Chính mặt trời cũng là vật chất. Quả thật, mọi thứ mà mắt Quý vị còn trông thấy, những gì mà tai Quý vị còn nghe thấy thì tất cả là vật chất. Thật ra, khi người ta nói về sự rời bỏ thế gian thì

người ta sẽ không thấy một cái gì lại giống những cái hiện hữu ở đây.

Đó là sự thật, Như thế, Quý vị đừng vội vàng tiếp nhận mọi loại chứng nghiệm ngay lập tức. Thiêng Liêng biết trình độ, khả năng của mỗi Quý vị. Quý vị không nhận thấy rõ là chính bản ngã Quý vị làm chậm trễ Quý vị. Chính dục vọng Quý vị là một sự cản trở. Sự ước muốn của Quý vị để có thể tiếp nhận được những chứng nghiệm là một sự chướng ngại.

Như Bapak vừa mới giải thích là chỉ có ân huệ của Thiêng Liêng mới có thể khiến Bapak sắp xếp cho Quý vị đến đây. Lễ tất nhiên phải có sự tương hợp về việc đó nhưng cũng do Thánh Ý Thiêng Liêng mà thực hiện được. Như thế, nếu Quý vị không đến thì Quý vị cũng không thể bị bắt buộc phải đến và Bapak cũng chỉ phải kiên tâm và quy thuận vấn đề đó vào Thiêng Liêng Duy Nhất, Bapak cũng quy thuận vào Thiêng Liêng về mọi sự tường trình tin tức đã được phát hành về Hội Nghị. Không có sự việc gì có thể làm được trừ phi đó là Thánh Ý Thiêng Liêng và mọi sự diễn ra như Thiêng Liêng muốn. Sự vâng lời mà con người chịu ơn đối với Thiêng Liêng là như thế đó và thật rất cần thiết là người ta phải vâng lời Thiêng Liêng.

Sự thành lập Ngân hàng, các công việc kinh doanh và mọi công việc buôn bán khác sẽ khiến cho Quý vị quen làm việc bằng một cách bình thường. Quý vị phải làm công việc này bởi vì Quý vị muốn sống trên thế gian, bởi vì Quý vị mong muốn một đời sống chính đốn, an ninh và hạnh phúc. Nhưng cái mục đích và sự quen làm việc bằng một cách thông thường cốt để Quý vị có thể luôn luôn biết rõ về Đấng Duy Nhất là Đấng luôn luôn hướng dẫn và đưa dắt Quý vị.

Như thế, mặc dầu sự làm việc bằng một cách thông thường không được coi như là sùng bái Thiêng Liêng nhưng công việc và những hoạt động của Quý vị trong khi điều khiển các công việc doanh thương, nhà ngân hàng v.v... sẽ không làm cho Quý vị đi sai con đường sùng bái Thiêng Liêng của Quý vị.

Thiêng Liêng biết tình trạng Quý vị. Tình trạng đó thấy trong cái cách Quý vị tiếp nhận Latihan Kejiwaan, mà trong Latihan mỗi người hành động và chuyển động một cách khác nhau. Latihan Kejiwaan tỏ ra sự sùng bái Thiêng Liêng trong mọi sự việc Quý vị làm, trong mọi hành động của Quý vị ở trên thế gian này. Và điều đó sẽ cho Quý vị có quan niệm về đời sống của Quý vị sẽ như thế nào sau khi Quý vị rời bỏ thế gian.

Quả thật là một điều diễm phúc vô lượng, vô biên, là ngày nay Thiêng Liêng đã ban cho một phương pháp không dễ dàng gì mà tìm thấy được, nhưng một phương pháp mà Quý vị đã có thể tiếp nhận được. Đó là con đường của đời sống, nhờ đó Quý vị có thể thật sự biết được về đời sống trước, trong khi và sau khi ở thế gian này.

Như thế, điều hệ trọng nhất đối với Quý vị chỉ là phải trung tín trong khi theo Latihan Kejiwaan. Sự tiến bộ và phát triển trong Kejiwaan sẽ diễn tiến tự nhiên nếu nafsu Quý vị không làm bế tắc. Đề đề nén nafsu, để thoát khỏi ảnh hưởng của nafsu, suốt trong khi Thiêng Liêng hướng dẫn và diu dắt Quý vị, Quý vị phải được Thiêng Liêng ban cho một sự tiêu khiển, nghĩa là theo đuổi công việc thông thường của con người ở thế gian.

Bởi vì chúng ta sống ở thế gian, chúng ta không thể được miễn trừ những vấn đề về thế gian. Như thế, trong khi sống ở đây, chúng ta không nên suy nghĩ về những gì sẽ đến và những gì đã qua, không nên như thế.

Chính là sự hiện tại mà chúng ta phải suy nghĩ, phải cảm nhận thấy. Nếu Quý vị không thể làm được điều này trong phương diện hiện tại, Quý vị sẽ không thể làm được điều đó trong phương diện tương lai hay quá khứ.

Như thế, xin Quý vị hãy nhìn về đằng trước, Quý vị đừng nhìn về đằng sau. Quyền năng của Thiêng Liêng hiện hữu suốt khắp nơi, không phải chỉ ở phía sau mà cũng ở phía trước, ở dưới, ở bên trái, ở bên phải. Cái nguyên nhân tại sao Bapak thường làm trắc nghiệm với Quý vị, với những

cầu hỏi trên đầu, dưới đầu, đằng sau, đằng trước đầu, bên phải và bên trái đầu, là để Quý vị có thể biết được Kiblats hướng của Mecca, hướng mà người Hồi Giáo cầu nguyện, vì tất cả mọi Kiblats là ở bên trong quyền năng của Thiêng Liêng Duy-nhiất Quý vị có thể tìm thấy, tìm thấy quyền năng của Thiêng Liêng ở bên trái, ở trên cũng như ở dưới, ở đằng sau cũng như ở đằng trước, tất cả đều như nhau.

Thưa Quý vị, như thế để Quý vị sẽ không mất chiều hướng của Quý vị, Quý vị không mất con đường của nội ngã Quý vị và cái phương pháp để đi tới Thiêng Liêng là Đấng bao bọc tất cả muôn vật. Quý vị đừng đoán chừng là Quý vị không có một chút chừng nghiệm nào sau khi đã theo Latihan kejiwaan trong nhiều năm.

Bapak biết mục đích của Quý vị là gì — là để có những chừng nghiệm giống như những chừng nghiệm của các hội viên khác. Có lẽ chừng nghiệm của Quý vị khác với chừng nghiệm của những người khác đã mô tả. Vì lý do đó, Bapak nói rằng, mặc dầu tất cả Quý vị thuộc cùng một bản chất, nhưng mỗi Quý vị có một con đường riêng của Quý vị. Trong một số người, bản ngã luôn luôn bị những tảng đá lớn làm bế tắc. Nhưng một cái gì khác, không phải những tảng đá có thể làm bế tắc con đường của người khác để tiến tới những chừng nghiệm. Đôi khi những con thú dữ ngăn cản Quý vị tiếp tục hay có một sự tiến bộ nhanh hơn trong khi tiếp nhận.

Những tảng đá lớn và những con thú dữ ngăn cản Quý vị dễ tiếp nhận một cách nhanh chóng có do từ chính Quý vị mà ra không ? Chúng thật quả do từ chính Quý vị mà ra nghĩa là do nafsu (dục vọng) nó hiện hóa trong bản ngã con người khi sống ở thế gian.

Như thế, xin Quý vị hãy quy thuận mọi sự vào Thiêng Liêng. Quyền Năng Ngài sẽ sửa chữa mọi sự về sau này để những con thú dữ đang đương đầu với Quý vị có lẽ sẽ thành thuần hóa — thuần hòa không phải do Quý vị nhưng do Thiêng Liêng Toàn Năng. Cũng do nhờ Ngài nữa mà những tảng đá không lồ đang làm bế tắc con đường và cản trở sự tiến bộ đều đều của Quý vị sẽ bị bóp vụn thành tro bụi.

Như thế đó, Quý vị đừng khao khát được những chứng nghiệm. Những chứng nghiệm tự nó sẽ đến. Nếu những chứng nghiệm đến bởi vì Quý vị cầu xin được chứng nghiệm thì những chứng nghiệm đó chỉ do từ nafsú Quý vị đến mà thôi. Điều này sẽ là sai lầm. Quý vị tưởng tượng những chứng nghiệm và Quý vị tin những chứng nghiệm là do từ Thiêng Liêng mặc dù không phải thế. Quả thật chúng không phải do từ Thiêng Liêng mà đến. Đây là tại sao lại có một câu châm ngôn của người Java là : «Người ta tin tưởng vào bất cứ một cái gì thì người ta sẽ trông thấy cái đó». Quý vị hãy thử nhìn một cái cây và Quý vị hãy cảm thấy cái cây đó. Rồi Quý vị không nhìn nữa và nhắm mắt lại. Rồi những gì Quý vị trông thấy là cái Quý vị đã nhìn thấy. Đó là cái cây.

Như thế Quý vị đừng đặt đức tin của Quý vị vào những gì mà Quý vị đã trông thấy. Điều tốt hơn hết là Quý vị hãy quy thuận, để mọi sự đã được phát giác ra sau này sẽ là do từ Thiêng Liêng Toàn Năng, không bị ảnh hưởng của cường lực và ý chí của sức mạnh hạ đẳng nó thường hay cản trở Quý vị.

BẢNG ĐÍNH CHÁNH

Trang	Dòng	Đã in là	Xin sửa lại
8	1	chúng ta là	chúng là
9	13	thật thà	thật thà
9	27	bems	bemo
12	20	Quý vị phần	Quý vị cả phần
13	7	đã nắm	đã nắm
13	9	Kulitada	Kulita (đa
13	33	Liêng ;	Liêng,
14	36	nhất	nhất,
15	10	đã đưa	đã đổi
16	8	không nói	không cần nói
16	22	đã quen	đã quen
18	17	nhưng vừa có	nhưng có
20	22	Sự muốn	Họ muốn
23	19	Thư	Thư
24	10	một	một
24	12	đồng ý	đồng ý

CÁCH THEO PRIHATIN

(Thư của Ô. Sudarto Martohudojo, Phụ Tá tại Văn Phòng về Tâm Linh tại Cilandak gửi cho P.T. Mârdi-Ning-Sih giải đáp một vài thắc mắc của hội viên về cách theo Prihatin).

CÂU HỎI : Khi đã nhịn ăn hết một tháng Ramadhan rồi thì có nên tiếp tục làm Prihatin ngay không hoặc có nên tiếp tục nhịn thêm bằng cách ăn chuỗi 10 ngày nữa không ?

Prihatin về sự giao hợp giữa vợ chồng phải nên như thế nào ?

GIẢI ĐÁP : Sau khi đã nhịn hết tháng Ramadhan thì tháng sau đó là một tháng sung sướng, hạnh phúc nên Quý vị không được phép làm Prihatin liền ngay sau tháng Ramadhan. Quý vị có thể bắt đầu làm lại Prihatin hai tháng sau khi đã theo Ramadhan.

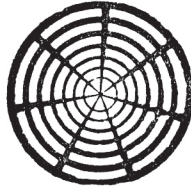
Nếu Quý vị nhịn ăn (Prihatin) thứ hai và thứ năm thì Quý vị phải nói lên ý định này vào lúc nửa đêm hôm chúa nhật và từ nửa đêm trở đi Quý vị không ăn, không uống hay hút thuốc cho đến 6 giờ (18 giờ) chiều tối thứ hai. Prihatin ngày thứ năm bắt đầu từ nửa đêm thứ tư và cũng theo giống như Prihatin ngày thứ hai.

Tính chất của Prihatin là để cho vững mạnh hay để xác nhận lời cầu xin của Quý vị đối với Thiêng Liêng (Mọi sự có một cái giá riêng của nó) hay học để làm trọn vẹn lời hứa mà Quý vị đã có ý định rồi.

SUHARTO MARTOHUDOJO

(07-12-1974)

HỘI SUBUD VIET NAM

- TRUNG-ƯƠNG SAIGON :** 306/328, đường Hồng - Thập - Tự
Trong khi tại Saigon có giới - nghiêm
buổi tối, các buổi Latihan được xếp
đặc như sau :
- Giờ Latihan :* Thứ hai — Thứ Tư — Thứ Sáu
Đợt I : từ 16 g 30 đến 17 giờ 15
Đợt II : từ 17 g 15 đến 18 giờ 00
Đợt III : từ 18 g 15 đến 19 giờ 00
Thứ Bảy — Chủ Nhật
Đợt I : từ 16 g 30 đến 17 giờ 15
Đợt II : từ 17 g 15 đến 18 giờ 00
- Chi - Hội VĨNH - LONG :** Ô. Đình-văn-Tiết 87/5. ấp Tân-sinh
Trường-an, xã Tân-Ngãi
- Giờ Latihan :* Thứ tư 16g45 — 17giờ 30
Chủ nhật 16g30 — 17giờ 15
- Chi-Hội VŨNG-TÀU :** 17 Phan-thanh-Giản
- Giờ Latihan :* Thứ hai, thứ sáu 18g30 đến 19g00
- Chi-Hội CẦN-THƠ :** c/o Ô. Nguyễn-Trí-Dũng
10 Hai Bà Trưng (cũ)
- Giờ Latihan :* Chủ nhật 18g30 đến 19g15
- Nhóm SUBUD BIÊN-HÒA :** c/o Ô. Nguyễn-như-Tuyền
19c Quốc lộ 15 (vườn mít).
- Giờ Latihan :* Chủ nhật 10g15 đến 11g00
Thứ năm 16g30 đến 17g15.
- Hội-viên SUBUD tại :** Bạc-Liêu — Bến-Tre — Bình-Dương
— Châu-Đốc — Gò-Công — Hà-Tiên — Long-Xuyên — Rạch-Giá — Thủ-Đức
Tây-Ninh — (muốn biết địa chỉ, xin liên lạc với Văn-Phòng Trung-Ương).
- GIÁ : 100 đ.**